

ק"פ 57377/07/21 - דרור סדן נגד יניב אלבז

בית משפט השלום בבאר שבע

ק"פ 57377-07-21 סדן נ' אלבז
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
קובל - המבקש דרור סדן באמצעות עו"ד רון לוינטל
נגד
נאשם - המשיב יניב אלבז

החלטה

בפני בקשה לפסילת המותב מלשבת בדין וזאת בהמשך לפסק הדין של בית משפט מחוזי בתיק עק"פ 26764-03-22 מיום 28.9.2022

הרקע לבקשה הינו הגשת קובלנה פלילית פרטית על ידי המבקש נגד המשיב בגין עבירה של הפרת הפרטיות בהתאם לחוק הגנת הפרטיות.

לאחר קבלת תגובת המשיב וקיום דיון במעמד הצדדים הוריתי על מחיקת הקובלנה הפלילית הפרטית על הסף, בין היתר, בשל ניהול כפל הליכים הואיל והתקיים הליך של תביעה אזרחית בין הצדדים בגין אותו אירוע, נשמעו אותם עדים וניתנה הכרעה שיפוטית וסברתי כי מדובר בבזבוז זמן שיפוטי ללא צורך ממשי נוסף.

על החלטתי הגיש המבקש ערעור, שהתקבל ונקבע כי בהסכמת הצדדים החלטתי תבטל והדיון יוחזר לבית המשפט על מנת לאפשר לצדדים לעלות כל טענה לרבות טענות המשיב מכוח סעיף 149(10) לחסד"פ.

בהמשך לפסק הדין קבעתי מועד לשמיעת טיעוני הצדדים ליום 26.1.2023

טענות הצדדים

המבקש טוען כי גישת המותב בהחלטה קודמת על ביטול הקובלנה על הסף מעלה חשש לחוסר אובייקטיביות בהליך.

עוד נזכר המבקש כי מותב זה דן בבקשות שונות בעניינו ואף ניתנו החלטות על ידי מותב זה נגד המבקש בבקשה לצו חיפוש בעסקו של המבקש, שהוגשה מטעם רשות המיסים וכן החלטה על הארכת ערבויות וצו עיכוב יציאה מן הארץ ומכאן שהמותב היה מעורב בהליכים קודמים לאירוע נשוא הקובלנה, נחשף לדו"חות סודיים שהוגשו בעניינו של המבקש ויש בכך כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים ולו מטעמים של מראית פני הצדק, שכן יש בכל אלו כדי ללמד כי דעתו של

בית המשפט נקבעה מראש.

לטענת המשיב, אין כל משוא פנים מצד בית המשפט והמבקש מנסה להלך אימים על בית המשפט או לשנות את המותב לצורך קבלת קביעות לטובתו.

הפנה למפורט בפסק הדין ולהסכמת הצדדים שעניינה להוסיף נימוקים וטענות משפטיות בפני בית המשפט, מה שלא התאפשר קודם לכן.

טען כי העובדה שמוותב זה הטיל צווים ונתן החלטות שונות בעניינו של המבקש, הייתה ידועה למבקש חודשים רבים עובר לדיון ולאחריו וטענה זו לא עלתה קודם לכן ואף לא נטענה בהליך הערעור ומכאן שהטענה פסולה וראוי כי לא הייתה מועילת כלל.

עוד נטען לפירוט השתלשלות הליכים משפטיים שונים בין הצדדים, שלא מצאתי מקום לפרטם שכן אין קשר בין הליכים אלו לבקשה שבפני.

דיון והכרעה

לאחר ששקלתי את הבקשה, מצאתי כי יש לדחות אותה וזאת מן הנימוקים שלהלן.

סעיף 77 (א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד 1984 קובע את עילת הפסלות. המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט מצד המותב הדין בתיק. החשש צריך להיות מבוסס, יש להראות קיומו של בסיס אובייקטיבי לחשש זה ולא אך חשש סובייקטיבי למשוא פנים (ראה ע"פ 4284/19 **לורי שם טוב נגד מדינת ישראל** 23.7.19)

כבר כאן אציין כי לא מצאתי כל ראיה, פרט לטענות בדבר תחושות סובייקטיביות של המבקש, כי קיים חשש ממשי למשוא פנים ועל כן יש לדחות את הבקשה.

הטיעון לעניין גישת המותב כפי שבאה לידי ביטוי בהחלטה קודמת הוא למעשה טיעון בדבר טענה לדעה קדומה. בעניין זה יש להבחין בין דעה קדומה לדעה קודמת (ראה ע"פ 1988/94 **דני בראון נגד מדינת ישראל**). בדעה קודמת חזקה היא שהשופט אינו נגוע במשוא פנים. אין בגיבוש עמדה או דעה להוות עילת פסלות, יש צורך להוכיח כי דעתו של השופט "נעולה" ואין סיכוי שתשתנה במהלך המשפט.

תיקים מוחזרים לא אחת על ידי ערכאת הערעור לערכאה קמא כדי להשלים את מלאכת השיפוט לאחר שנמצא שיצאה טעות תחת ידו. מדובר בעניין שגרתי, הנוגע ללב העבודה השיפוטית וחזקה על שופט מקצועי שיוכל לחזור בו ממצאים שמצא, קביעות שקבע והכרעות שהכריע (ראה ע"פ 7724/02 **יוסף צבי נגד מדינת ישראל** 3.10.2002)

ככל וקיימת ביקורת שיפוטית של בית המשפט המחוזי הרי שהיא מגלמת את ההירארכיה השיפוטית ובוודאי אינה מקימה חשש ממשי למשוא פנים.

הטענה בנוגע למעורבות המותב בהליכים קודמים בעניינו של המבקש הועלתה באופן שאינו ברור, מדובר בחשש נעדר כל בסיס. עסקינן בהחלטות שניתנו לפני למעלה משלוש וחצי שנים, אין בין החלטות אלו לבין אירוע נשוא הקובלנה דבר וחצי דבר, אינן קשורות למשיב בדרך כלשהיא, ההחלטות ענייניות ואינן מעדיפות צד כלשהוא על פני האחר ולא מצאתי בהן השפעה כלשהיא על גיבוש דעתו של המותב ביחס לקובלנה שבפני.

מעבר לאמור, טענה זו נגועה בשיהוי חמור, שכן אותן החלטות היו ידועות למבקש עובר לדיון בפני ועובר לדיון בערעור שהגיש וככל וסבור שיש בהחלטות אלו כדי להצביע על גיבוש דעתו של בית המשפט, הרי שהיה עליו להעלות הטענה עובר לדיון הראשון ולא בשלב זה, המצביע על רצון לשינוי ובחירת מותב נוח למבקש.

בנסיבות שפורטו, לא מצאתי קיומו של חשש אובייקטיבי למשוא פנים וגם לא מתקיימת פגיעה במראית פני הצדק. אדרבה, אמון הציבור במערכת ייפגע אם יחליט בית המשפט לפסול את עצמו מאחר שצד לדיון בחר לתקוף את בית המשפט או את התנהלותו בגין המלאכה השיפוטית ובשל תוצאות שאינן נוחות לו (ראה ע"פ 566/21 **אמיר ברמלי נגד מדינת ישראל** 16.2.2021).

לאור כל האמור לעיל, דוחה את הבקשה.

לא מצאתי מקום לתת צו להוצאות.

מזכירות תעביר ההחלטה לידיעת הצדדים

ניתנה היום, ג' טבת תשפ"ג, 27 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.